

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la recursul

în învinuirea lui

Constantin Vlasiuc

(art. 329 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-222/2023)

(1-19100073-01-Ira-03022023)

Recurs depus până la 01 septembrie 2023; Recurs admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) CPP, deoarece instanța de apel a admis un apel introdus tardiv.

14 august 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Radu Grecu

Instanța de apel – Iurie Iordan, Sergiu Daguța, Marcel Juganari

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Constantin Vlasiuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Bleșceaga, *Președinte,*

Ghenadie Eremciuc,

Alexandru Negru, *judecători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Constantin Vlasiuc s-a născut în 1954 în raionul Călărași. El a fost acuzat în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal (abuzul de serviciu soldat cu urmări grave). La faza judecării cauzei, la 10 februarie 2021, învinuirea lui Constantin Vlasiuc a fost modificată. Acestuia i s-a încredințat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin.(1) Cod penal (neglijența în serviciu comisă de o persoană publică, care a cauzat daune în proporții mari).

2. Constantin Vlasiuc a fost apărat de avocatul Vasile Țurcan.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală, Constantin Vlasiuc a fost recunoscut vinovat în baza art. 329 alin. (1) Cod penal. El a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal. Acțiunea civilă a fost admisă în principiu. A fost soluționată soarta corpurilor delictive și menținut sechestrul asupra bunurilor inculpatului.

4. La 16 noiembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul apărătorului Vasile Țurcan, a casat sentința și a pronunțat o hotărâre nouă prin care Constantin Vlasiuc a fost achitat pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. La 27 februarie 2023, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu a înaintat recurs, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței.

6. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 26 aprilie 2016 și finisată la 29 mai 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 31 mai 2019 – 21 iulie 2021. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 06 septembrie 2021 – 16 noiembrie 2022. Dosarul a ajuns în Curtea Supremă de Justiție la 03 februarie 2023.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

7. Constantin Vlasiuc, a fost învinuit că, în timp ce deținea calitatea de administrator al Întreprinderii de Stat „Rezervcom” (în continuare ÎS „Rezervcom”) și era persoană publică, a folosit intenționat situația de serviciu și

a semnat la 20 februarie 2014, fără aprobarea Consiliului de administrație și fără documentația necesară, un contract cu Î.M. „Magt-Vest” S.R.L. privind păstrarea a 1.868 tone de zahăr. La 18 septembrie 2015, deși știa că, doar Consiliul de administrare poate decide asupra transmiterii activelor ÎS „Rezervcom”, sub pretextul că calitatea zahărului este afectată ca urmare a condițiilor precare de păstrare, a semnat acordul nr. 21 cu Î.M. „Magt-Vest” S.R.L. privind înlocuirea zahărului afectat, fără solicitarea unor garanții pentru recuperarea valorii bunurilor. El a ascuns de Consiliul de administrație informația referitoare la presupusa alterare a zahărului, iar acest fapt a permis înstrăinarea întregii cantități de zahăr de către Î.M. „Magt-Vest” S.R.L. fără înlocuire. La 17 decembrie 2015, s-a constatat că, zahărul a fost vândut, iar „Magt-Vest” nu mai avea capacitatea financiară de a restitui bunurile, fiind în procedură de insolvență. Prin aceste acțiuni ÎS „Rezervcom” a suportat un prejudiciu în sumă de 19.800.800 lei ceea ce constituie proporții deosebit de mari. Faptele respective au fost încadrate, la art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, abuzul de serviciu comise de o persoană publică.

8. La 10 februarie 2021, în cadrul cercetării judecătorești, prin ordonanța acuzatorului de stat, a fost modificată învinuirea adusă lui Constantin Vlasiuc. Lui Vlasiuc i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, adică neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, cu cauzarea daunelor în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, Întreprinderea de Stat „Rezervcom”.

b. Sentința

9. La [22 iulie 2021 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani](#), l-a recunoscut vinovat pe Constantin Vlasiuc de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal. El a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală cu încetarea procesului penal. A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de reprezentantul Î.S. „Rezervcom”, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă. A fost menținut sechestrul asupra bunurilor inculpatului Constantin Vlasiuc. A fost soluționată soarta corpurilor delictive. S-a dispus menținerea sechestrului pe bunurile inculpatului. Sentința a fost înmînată lui Vlasiuc Constantin la 30 iulie 2021 (f.d. 76 vol. IV) și a fost publicată pe portalul instanțelor de judecată la 03 august 2021.

c. Apelul și decizia instanței de apel

10. La 09 august 2021, apărătorul Vasile Țurcan a depus o cerere de apel, pe care a înregistrat-o la Ministerul Finanțelor (f.d. 79 vol. IV). Ministerul Finanțelor a redirecționat cererea către instanța de judecată. Cererea de apel a fost înregistrată la Judecătoria Chișinău, abia la 01 septembrie 2021 (f.d. 78 vol. IV). Apărătorul solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei

hotărâri de achitare, în legătură cu lipsa componentei de infracțiune în faptele lui Vlasiuc. El a invocat că, instanța nu a precizat care prevederi ale unui act normativ sau juridic concret au fost încălcate de făptuitor. Avocatul a indicat că anterior Agenția rezerve Minerale a transmis Î.S. „Rezervcom” un lot de păcură cu valoarea de 20 mln lei. Î.S. „Rezervcom” a înstrăinat Î.M. „Magt-Vest” S.R.L. această cantitate de păcură, iar din motiv că Î.M. „Magt-Vest” S.R.L. nu dispunea de lichidități s-a convenit achitarea păcurei cu o cantitate de zahăr tos. Constantin Vlasiuc ar fi acționat contrar prevederilor art. 9 alin. (1) lit. m) al Legii nr. 246 din 22 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, lege care la momentul nu era în vigoare deoarece acțiunile/inacțiunile lui referitoare la gestionarea zahărului, au fost efectuate în anii 2012-2016. De asemenea, avocatul a susținut că, instanța nu a luat în calcul diferența dintre legislația generală care reglementează activitatea întreprinderilor de stat, și legislația specială care reglementează activitatea privind rezervele materiale de stat și de mobilizare, iar zahărul stocat pentru păstrare în depozitul Executantului, - nu constituia un bun cu statut de rezervă de stat sau de mobilizare. În așa condiții, acțiunile lui Constantin Vlasiuc nu cad sub incidența Legii nr. 589 din 22 septembrie 1995 privind rezervele materiale de stat și de mobilizare. Apărătorul a relatat că, toate operațiunile de gestionare a zahărului au fost efectuate de Constantin Vlasiuc în cel mai transparent mod, în conformitate cu legislația care reglementa activitatea unei întreprinderi de stat și a administratorului acesteia, fapt confirmat în instanță și de martorii Vasile Pîntea și Nicolae Hîncu, care în perioada 2014-2017 au deținut funcția de Director general al Agenției și care în proces au declarat că el n-a comis nici-o abatere de la cadrul legal.

11. La 16 noiembrie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul declarat, a casat integral sentința și a pronunțat o nouă hotărâre. Constantin Vlasiuc învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 329 alin. (1) Cod penal a fost achitat pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate administratorul de insolvabilitate al Î.S. „Rezervcom”, a fost lăsată fără soluționare. A fost soluționată soarta corpurilor delictive. A fost ridicat sechestrul aplicat asupra bunurilor inculpatului. Decizia motivată a fost pronunțată la 16 ianuarie 2023.

12. Instanța de apel a reținut că inculpatul Constantin Vlasiuc, în calitate de administrator al Î.S. „Rezervcom”, a fost învinuit de neglijență în serviciu în legătură cu gestionarea a 1868 tone de zahăr tos, parte din rezervele materiale de stat, depozitate la ÎM „Magt-Vest” SRL, filiala Dondușeni. Fapta imputată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal. Instanța nu a identificat probe care să demonstreze o atitudine neglijență la semnarea acordului privind împrăștierea zahărului, măsură adoptată pentru a preveni deteriorarea completă a produsului. Contractul de muncă îi conferea inculpatului atribuțiile necesare pentru încheierea unui astfel de acord. Contractul individual de muncă și acordurile adiționale, statutul

Întreprinderii „Rezervcom” și regulamentul Consiliului de administrație nu instituie în sarcina administratorului Constantin Vlasiuc obligația de a informa Consiliul de administrație al Î.S. „Rezervcom” despre încheierea acordului nr. 21. Dimpotrivă, procesele-verbale ale ședințelor Consiliului arată că, tocmai Consiliul i-a delegat administrației sarcina de a verifica disponibilitatea și calitatea zahărului de a întreprinde acțiunile necesare pentru gestionarea acestuia. Prevederile legii nr. 246/2017 nu pot fi aplicate retroactiv deoarece nu erau în vigoare la momentul faptelor. Constantin Vlasiuc a activat în funcția de șef a Î.S. „Rezervcom” din 10 mai 1999 pînă în 01 iulie 2016. Zahărul aflat la păstrare la depozitul ÎM „Magt-Vest” SRL nu făcea parte din rezervele materiale de stat, iar activitatea economică a Î.S. „Rezervcom” se desfășura autonom, fără obligația de a coordona înstrăinarea zahărului cu fondatorul. Prin urmare, inculpatului nu-i poate fi incriminată încălcarea art. 9 alin. (5) din Legea nr. 589 din 22 septembrie 1995 privind rezervele materiale de stat. Nu există vreo dispoziție a Guvernului care să fi transmis cele 1868 tone de zahăr în gestiunea Î.S. „Rezervcom” cu statut de rezervă materială. Într-un proces-verbal al Consiliului de administrație din 04.02.2015, se menționează explicit intenția de valorificare comercială a zahărului pentru obținerea de profit. Constantin Vlasiuc la stabilirea înstrăinării zahărului către întreprinderea „Altan-Grup” SRL, fără înlocuire cu o cantitate egală din roada anului 2015, a depus o cerere de chemare în judecată către „Magt-Vest” S.R.L. iar acțiunea a fost admisă de instanța de judecată. În aceeași perioadă, administratorul Constantin Vlasiuc a informat Agenția Rezerve Materiale, Centrul Național Anticorupție și Procuratura Generală a Republicii Moldova despre această conduită. Instanța nu a identificat o încălcare a legii, iar acțiunile lui Constantin Vlasiuc au fost în limitele atribuțiilor sale contractuale și legale. Decizia motivată a fost pronunțată la 16 ianuarie 2023. În consecință, instanța a dispus achitarea.

d. Recursul

13. La 27 ianuarie 2023, procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreau, a contestat decizia instanței de apel cu recurs în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6) și 7) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei cu menținerea sentinței fără modificări. Potrivit recursului, acuzarea susține că, inculpatul Constantin Vlasiuc a săvârșit fapta prejudiciabilă prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu semnând la 18 septembrie 2015 acordul nr. 21 cu „Magt-Vest” S.R.L. pentru împrospătarea a 1868 tone de zahăr fără aprobarea Consiliului de administrație. Menționează că, prima instanță și-a întemeiat corect sentința pe probele examinate în ședința de judecată care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii. Acuzarea consideră că, instanța de fond a concluzionat corect că acțiunile inculpatului constituie neglijență în serviciu fapte care au cauzat daune mari intereselor legale ale Întreprinderii de Stat „Rezervcom”.

14. O critică importantă adusă deciziei instanței de apel vizează tardivitatea apelului. Acuzarea susține că, potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de

judecată din 17 iunie 2021 și 14 iulie 2021 avocatul inculpatului nu s-a prezentat deși cunoștea că urma să se pronunțe sentința. De asemenea, sentința a fost pronunțată la 22 iulie 2021 și publicată pe portalul instanței la 03 august 2021 iar apelul a fost depus la 01 septembrie 2021 cu întârziere de peste o lună. Chiar și raportat la data publicării oficiale pe portal termenul de 15 zile prevăzut la art. 402 Cod de procedură penală era depășit.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. 402 alin (1) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) Termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.”

16. Articolul 405. Declararea apelului

„... (4) Cererea de apel se depune la instanța a cărei sentință se atacă, cu atâtea copii câți participanți la proces sunt.

(5) După expirarea termenului stabilit pentru declararea apelului, instanța de judecată care a pronunțat sentința trimite, în termen de 5 zile, dosarul penal împreună cu apelul și cu copiile acestuia în instanța de apel, despre ce informează părțile.”

17. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

.....

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

7) instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardive;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 16 ianuarie 2023. Recursul a fost declarat la 27 ianuarie 2024. Recursul a fost declarat în mai puțin de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

19. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice

oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), para. 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

20. Recursul procurorului este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) Cod de procedură penală și vizează motivarea deciziei instanței de apel și caracterul tardiv al apelului. Procurorul invocă admiterea unui apel depus tardiv. Avocatul Vasile Țurcan a depus cererea de apel peste mai mult de 15 zile de la data la care a fost pronunțată sentința. Având în vedere argumentele recurentului, recursul urmează a fi examinat prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală (a fost admis un apel introdus tardiv).

21. Procesul-verbal al ședinței de judecată din 21 mai 2021, denotă că avocatul Vasile Țurcan cît și inculpatul, au fost anunțați că deliberarea și pronunțarea sentinței se amână pentru 17 iunie 2021. Termenul respectiv a fost prelungit pînă la 14 iulie 2021, după care pînă la 22 iulie 2021. Deliberarea și pronunțarea sentinței a avut loc la 22 iulie 2021 în lipsa părților (f.d. 47-49 Vol.IV). Inculpatul a primit copia sentinței la data de 30 iulie 2021 (f.d. 76, vol. IV). Sentința motivată a fost publicată pe portalul instanței la 03 august 2021. În condițiile respective, termenul de apel a început a curge pentru avocat la data de 03 august 2021.

22. Avocatul Vasile Țurcan a depus cererea de apel la Ministerul Finanțelor. Ministerul Finanțelor a expediat cererea de apel în adresa Judecătoriei Chișinău. În consecință, cererea de apel a fost înregistrată la instanța de fond abia la 01 septembrie 2021, după expirarea termenului de cincisprezece zile stabilit de lege.

23. În apel, procurorul a invocat tardivitatea cererii depuse de avocatul Vasile Țurcan. Apărătorul nu a explicat de ce a depus cererea de apel la o altă instituție decît cea indicată la art. 405 alin. (4) Cod de procedură penală, fapt care a determinat înregistrarea acesteia la instanță, după scurgerea termenului de apel. El nu a solicitat repunerea în termen (f.d. 113 vol. IV).

24. Instanța de apel examinând apelul nu a clarificat aceste aspecte procesuale și nu a dat răspuns argumentului invocat de acuzator aferent tardivității apelului. Această eroare procesuală nu poate fi corectată în ordine de recurs. În circumstanțele menționate, completul de judecată ajunge la concluzia de a admite recursul și de a casa decizia contestată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

25. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul procurorului Vitalie Călugăreanu;

Casează decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2022 și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Centru.

Decizia irevocabilă.

Președinte

Stela Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru